

Oponentura

v Praze 6. června 2019

Oponentura se poskytuje panu **Mariánu Bunganičovi** k diplomové práci zpracované na Fakultě architektury ČVUT v Praze.

Fakulta	České vysoké technické v Praze Fakulta architektury
Obor:	Architektura a urbanismus
Ústav :	15127 Ústav navrhování
Vedoucí ateliéru:	Prof. Ing. arch. Ján Stempel
Akademický semestr / rok	2019 LS
Jméno a příjmení studenta	Marián Bunganič
Název diplomové práce	Konverzia bývalého areálu Tatranábytku v Martine
Oponent	Ing. arch. Patrik Hoffman
Email	patrik@atelierhoffman.eu
Ateliér	Ateliér Hoffman - Ing. arch. Patrik Hoffman
Adresa	Mickiewiczova 235/5, Praha 6 – Hradčany
www	www.atelierhoffman.eu
Telefon	+420 608 484 484

Při hodnocení studia se užívá povinně klasifikační stupnice:

Klasifikační stupeň ECTS	A	B	C	D	E	F
Bodové ohodnocení	100-90	89-80	79-70	69-60	59-50	<50
Číselná kvalifikace	1,0	1,5	2,0	2,5	3,0	4,0
Česky	výborně	velmi dobře	dobře	uspokojivě	dostatečně	nedostatečně
Anglicky	excellent	very good	good	satisfactory	sufficient	failed

Stručné verbální hodnocení diplomové práce:

Dostala se mi do ruky pěkně svázaná diplomová práce s příjemnou grafickou úpravou diplomanta Mariána Bunganiče z ústavu 15127 Ústav navrhování Fakulty architektury ČVUT v Praze. Na první pohled naplňující mou zvědavost. Konverze podobných brownfieldů je téma, které mne baví. Stává se v současné době stále aktuálnější i s ohledem na probíhající klimatické změny a s tím související problematiku stavění na „zelené louce“, ale i žádoucí dlouhodobou udržitelnost našeho života.

Přiznám se ale, že mne následné listování, skládání a rozkládání plánu vcelku brzy omrzelo a v závěru jsem jej shledal nakonec jako velmi nepraktické. Škoda, že se nepodařilo akcentovat důležité výkresy na předních stránkách, prostě tak, aby byl návrh jednoduše a srozumitelně odvyprávěn.

Předložená diplomová práce se věnuje reálnému zadání - konkrétní situaci menšího města, bývalé továrny na výrobu nábytku v Martine, ve které řeší téma co se stávajícím opuštěným průmyslovým areálem, bývalé výroby nábytku. Rozsah zadání svou šíří a komplexností, od celku k detailu, odpovídá náplni diplomové práce.

Osobně vnímám problém řešení podobných komplexů mimo hlavní centra a způsob stavění mimo hlavní města jako velmi zajímavou výzvu. Míra rozhodování a kompetentnost dotčených správních orgánů, případně dalších účastníků stavebních řízení je často velmi pochybná, ale bohužel silně ovlivňuje obecnou představu o kvalitě i podobě současné architektury. Právě v těchto případech vysoká míra profesionality a precizně odvedené práce sehrávají svou významnou roli.

Vzhledem ke zvolenému zadání jsem posuzoval kvalitu předkládaného řešení a také to, jak dalece se mu podařilo záměr naplnit.

Bohužel o řadě souvislostí jsem se dozvěděl jen z osobního pohovoru. V samotném projektu postrádám podrobnější srozumitelné informace o zvoleném urbanistickém řešení, ale i architektonickém řešení, které by pomohly porozumět předloženému řešení. Pro člověka, který nezná situaci, kontext, ale i objekt podrobně je práce opravdu velmi těžko srozumitelná. Rozhodnutí areál uchovat je zřejmé, ale už není srozumitelné, co je vlastně tou zachování hodnou hodnotou. Co zůstalo a do jaké míry zůstalo zachováno a co ne.

Škoda, že texty nedoplňují odpovídající přílohy. Často jsem měl problém porozumět tomu, co má autor na mysli.

Samotné dispoziční řešení asi poměrně přesvědčivě ukazuje, že objekt je využitelný pro zvolené funkce. Ale velmi problematická se mi jeví demolice celého severního křídla za účelem zlepšení urbanistického propojení s železničním a autobusovým nádražím. Opravdu bylo nutné celou tuto část zbořit? V čem spočívá ono navrhované zlepšení? Že to mám o pár metrů kratší? Ale to by se dalo přeci zrealizovat průchodem v domě?

Ubourávaná část, se mi přijde, že má nejen své nesporné architektonické, ale i urbanistické kvality a je možná tou nejhodnotnější částí areálu, přesně tím „šťavnatým industriálem“, který by všichni ocenili. A jak pak obhájit následné umístění kuchyně či galerie do suterénu objektu? A za poměrně

velkých komplikací a nákladného rozšíření stávajícího suterénu o „pár“ stání s vytvořením rampy v místě přímo v jedné z budov?

V této souvislosti si kladu i otázku využitelnosti veřejného prostranství i v návaznosti na poskládaný parter. Skutečně je třeba tak velkých prostranství? Co se na nich bude odehrávat ?

Překvapivá je pro mne práce se stávajícím tvaroslovím domu, jeho proporcerami i základním objemovým řešením. Tak, jak jsem již psal, z projektu není zřejmé, co je nové, co staré a proč se co bojí. V částech, kde zůstaly zachovány původní proporce, vypadá rozhodnutí o zachování objektu nadějně, ale v místech, kde začíná vítězit racio nad architekturou, se dům dostává ve své finální podobě do formátu domu raných 90 let. Tam, kde bych očekával intervenci – tam se nedostavuje, tam kde bych očekával respekt – vítězí pragmatický přístup. Tím myslím např. zrušení velkých oken směřujících do společné obslužné chodby v části ubytování pro studenty. Vždyť to nemusí být jen chodba, ale i společenská část domu. Jako by autor ztvrdl a nedokázal rozvinout energii a nadšení vložené v počátku.

Zcela postrádám jakoukoliv zmínku týkající se technického řešení, energetické koncepce, konstrukčního řešení např. pozemního parkování. V tomto případě by bylo namístě zabývat se i základními ekonomickými parametry.

Autor se pustil do obtížného problému, který vyžaduje spolupráci dalších profesí a získání podrobnějších informací o aktuálních potřebách řešeného území – kapacitách místních komunikací, potřebách a možnostech řešení parkování v klidu, odstavného parkování, ale i způsobu zásobování, nároků na inženýrské sítě a mnoho dalšího. Celkově práce postrádá podrobnější analýzu této problematiky, postrádá širší úvahy o roli budoucího komplexu v kontextu celého města a o vazbách na další významné městské prostory – např. sousední areál nemocnice, či železniční nádraží či autobusového nádraží. Svou pozornost by si jistě zasloužilo i řešení okolních uličních profilů, např. právě ulice Bottovy vedoucí podél železnice.

Celková kvalita diplomové práce je bohužel také snížena pro mne překvapivou mírou citace bez označení zdroje této citace a absenci vlastní interpretace popisovaných událostí. „Nekrolog“ areálu je jako vystřižený přepis z wikipedie. A když náhodně kontroluji, opravdu nacházím, že je <http://www.designcabinet.cz/130-rokov-stolickovej-vyroby-v-martine>. Domnívám se, že i když se jedná o analytickou část, minimálně by mělo být uvedeno, že se jedná o práci s cizím zdrojem a měla by obsahovat i odkaz na tento zdroj – ale takováto míra etiky, by měla být absolventům přeci známa.

Projekt bohužel plně nevyužil potenciálu, který nabízel. Slibně vypadající fotografie současného stavu v úvodu práce lákaly na finální návrh, na porovnání stavu před a po, ale očekávání z prvotního okouzlení se bohužel nedostavilo.

Dle mého názoru autor nestihl návrh plně dopracovat, pravděpodobně i s ohledem na rozsah práce. Myslím, že práci by v takovém to případě pomohl před diplomní seminář, který by umožnil práci na přípravě potřebných podkladů.

Otázky k obhajobě

- 1) V čem vidíte přínos Vašeho návrhu na zlepšení urbanistického propojení místa s vlakovým a autobusovým nádražím ? Myslíte si, že podobných cílů bylo možné jen Vámi navrženým řešením ?
- 2) Při pohovoru jste zmínil, že Vás okouzila industriální architektura – co Vám přijde jako její nejvýznamnější hodnota ve Vašem konkrétním případě ?

Závěrečné hodnocení

V závěrečném hodnocení jsem se pokusil hodnotit předloženou práci dle několika kritérií: na základě aktuálnosti, náročnosti a rozsahu zadání, vymezení zadání a úrovně jeho naplnění, teoretické úrovně zpracování a úrovně zpracování dispozičního, objemového i prostorového řešení, práce s detailem, reprezentativnosti a rozsahu použitých informačních zdrojů a v neposlední řadě úrovně formálního zpracování (estetická, obsahová, grafická a jazyková).

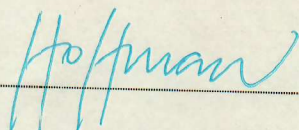
Vzhledem k uvedeným skutečnostem shledávám, že se jedná, dle mého názoru, o výkon na **USPOKOJIVÝ (satisfactory)** - přijatelný, ale s významnými nedostatky, a s tím, že by bylo zapotřebí další práce k přesvědčivému obrazu předloženého návrhu.

Připouštím předloženou práci k obhajobě a navrhuji ohodnotit tuto práci stupněm D.

Datum:

10.6.2019

Podpis oponenta:

Ing.arch. Patrik Hoffman